

det ærede Medlem for Veile Amts 3 Valgfreds (Berg) i Dag gjorde sig den Fornøielse at oplæse, er jo ikke Thingets Medlemmer ny. Den pleier, tror jeg, en Gang om Aaret at blive oplæst her, og jeg skal ikke misunde de Herrer en Gjentagelse af denne aarlige Forlystelse. Svad det ærede Medlem egenlig mente med idag at oplæse denne Udtalelse af mig, veed jeg ikke, thi det forekommer mig, at vi idag eller igaar ikke have haft Drøftelsen af Spørgsmaalet om Lovligheden eller Iffe-Lovligheden af foreløbige Finantslove for. Dette Spørgsmaal, som ganske vist har ligget for tidligere, har ikke ligget for idag og igaar; tværtimod har jeg netop hævdet, at det har været aldeles malplaceret, naar den ærede Forslagsstiller forsøgte paa i denne Lov at indbringe Spørgsmaalet om Lovligheden af foreløbige Finantslove. Det var Noget, som baade var, som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgfreds (Kosod) siger, mislæbet, ja, endogsaar ganske utilstabeligt, idet det kom til at involvere en Grundlovsfortolkning, givet igjennem en simpel Lov. Det Spørgsmaal har altsaa aldeles ikke foreligget idag, og jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem nu pludselig træder frem med det; men imidlertid, naar han endelig vil læse mine Ord op, kunde han gjerne have læst lidt Mere, og jeg ser nu — jeg har lige faaet den Bog i Haanden — at jeg har ogsaa sagt Side 1064 i det samme Foredrag: „Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds — den Gang var det Monrad, nu er det en Anden — ansøgte ganske rigtigt, at der engang var udstedt en foreløbig Finantslov. Dette kan jo ikke negtes, og det er lige saa vist, at Nigsdagen Intet gjorde derimod, skjøndt dette Skridt fra mange Sider fandt Misbilligelse; men Sagen var den, at der maaste var en Nødvendighed til Stede derfor, og Nødvendigheden er jo en Lov, der staar over alle andre Love.“ Det sagde jeg den Gang, og hvis det ærede Medlem havde læst disse Ord med, vilde det maaste have givet et fyldigere Billede af mine Udtalelser, og de vilde da maaste ogsaa have kunnet finde en stærkere Applikation paa Forhold, der ligge os temmelig nær (Afbrydelse af Berg). Det ærede Medlem kan være ganske rolig, det staar der, jeg beklager, at han ikke oplæste det. Naar det ærede Medlem spurgte, hvor jeg var henne ifjor, da Provisoriet var for, saa maa jeg spørge, hvor var det ærede Medlem henne? Kom han med nogen Ministerantlage i denne Anledning? Gjorde han noget Skridt dertil? (Berg: Jeg stemte imod Provisoriet). Det var der ikke Tale om, man kunde ikke stemme mod Provisoriet. Der var Spørgsmaal om den Gang, hvor vidt man vilde vedtage en Finantsbevilling paa det daværende Standpunkt, og den stemte jeg for; det ærede Medlem stemte imod den. Det er Noget, som er ganske lige; men det vedkommer ikke Spørgsmaalet om Provisorium eller ikke. Vi vare for saa vidt ens stillede, som Ingen af os

stillede noget Forslag til en Ministerantlage; men jeg tror nok, at det havde ligget nærmere for det ærede Medlem end for mig at gjøre Saadant. Naar det ærede Medlem endelig tilsidt bemærkede, at han havde med Beklagelse set den Retning, som min politiske Udvikling havde taget i de 14 Aar, han havde været Medlem af dette Thing, maa jeg bemærke, at jeg kan for saa vidt gjengive det ærede Medlem den samme Beklagelse. Jeg har ogsaa med megen Beklagelse set den Retning, som det ærede Medlems politiske Udvikling har taget i disse 14 Aar, og jeg vil aldeles ikke negte, at den Retning, det ærede Medlems politiske Udvikling har taget, og den Retning, som det er lykkedes ham derved at give Folkethingets politiske Udvikling i disse 14 Aar, har ganske vist ikke været uden Indflydelse paa den politiske Udvikling, som vi Andre have gennemgaaet; det kan jeg forsikke ham om. Jeg kan til ham sige, som der staar i en gammel fransk Komædie: Tu l'as voulu, Georges Dandin! Det er en sikker Sag, at uden den Udviklingsgang, som de ærede Herrer have givet det Hele, vilde ganske vist ogsaa vor Udvikling være bleven en noget anden. Men naar det stiller sig saaledes, at Alle med Boldsomhed kaste sig over til venstre Side af Bognen, bliver det sandelig nødvendigt, at Nogle ordentlig kaste deres Kraft paa den høire Side; thi ellers vælter det Hele.

Berg: Det ærede Medlem gif uderom Sagen (Rimestad: Nei). Det ærede Medlem maatte lade min Oplæsning staa, hvoraf det fremgik, at han saa bestemt, som Rogen kan, havde udtalt, at provisoriske Finantslove ere stridende mod Grundloven. Det er den Dpfattelse, som det ærede Medlem og hans Parti havde for 14 Aar siden. Det er i denne Forstaelse, at de ere gaaede til at vedtage den nuværende Forfatning. Have de hævdet denne Forstaelse? Det er Hovedsagen. Grunden til, at jeg drog det frem, var ikke for at være ubehagelig mod det ærede Medlem — deraf har jeg ingen Fornøielse — men da det ærede Medlem slog sig for Brystet og forsikkrede, at han og hans Venner ikke vare som andre Soldere, der forandrede deres Ansuelser, tænkte jeg: Svad er det for et Sprog? Er det virkelig overensstemmende med den Politikk her, den, som han og hans Venner have ført i de sidste Aar med Provisorium for og bag, og det gav mig berettiget Anledning til at fremdrage denne Episode. Jeg beklager derved at have rammet saa haardt; det var ikke min Mening; det var kun en faktisk Oplysning, jeg vilde give.

Solstein-Ledreborg: Jeg ønsker kun at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger for at udtale min Anerkjendelse af, at Regeringen, som det synes, er kommen til den Erkjendelse, at den begit, jeg tør nok sige en grov Feil, da den for